

БОКСИТ

Откако је киша нанела у западне долине наслаге из рудника боксита, у селу више нема чистих девојака. Узалуд мушкарци из мочваре сваког јутра одлазе на артеске бунаре, не могу да очисте своје рогове. А немају ни чиме, чак ни девојке опрати. Крваво нашминканих усана тумарају по фудбалском терену, а једна старица их гађа сушеном иловачом чим покушају да напусте ограђено подручје. То је време хидри, шапуће шумар. Градски вођа животињама штапом чачка позадине, уместо крутог меса, џак пун служи. Отац ми не излази из гараже, само му се под врата може гурнути чинија супе, али ће и то испљунути кроз прозор. Његове поиспадале зубе чувам у једном баштенском лавору. Понекад од њих градим болницу, а некад само ставим један под језик и пожелим срећан рођендан. Крајем маја се млади мушкарци окупљају иза валова, у белим кошуљама, лица намазаних муљем. Производна пракса, умирују рођаке из града, забрањено је фотографисање. Окићене животиње гоне испред трактора, звонца и облуди, појац копривом шиба мушкарце. Празничка поворка стиже у рудник песка, где ће одабрани посећи женама косу и сакупити је у јаму. Појац пали ломачу од косе. Неколико становника покушава да фотографише, а њих својим квржавим удовима почињу да прогоне деца из мочваре. У читавом атару се може осетити мирис изгореле косе, а отац у гаражи почиње да рига. У лавор пљује климаве зубе, а истовремено се смеши као да су га навукли на руку каквог интелигентног бића. И то је смрт боксита, ништа више.

ПУШКИНОВЕ ГРУДИ

(1.) Ови овде се пипају. Цмачу вакуумске држаче. Не кажем да сам сензуалан, само сам мушкарац. Ови овде бришу своје полове као што моја мајка брише груди када је боле.

(2.) Плес је једна масна машина. Виси о концу или каквој другој гимнастичкој справи. Сви нека се радосно намажу. То је последња клизма пред љубав. Нећу да гледам старе мушкарце, али се после осам то увек деси.

(3.) Донео сам гусеницу, она воли маст. Гурнућу је у уво оној цури што још зна руски. Можда од тога боље чујем, мада сам напослетку и пропустио Оњегина. Поштујем културу тела јер и ја каткад легнем у украсни папир и кажем: поклон сам.

(4.) Три брата немају добре груди, али постоји ту и друга мутација. Не чачкај изра-
слине љубави. Оне почну да цуре, а онда цабе скачеш, нећеш се никога сетити. У ко-
риту је камен, и женске ствари. Гурајући један другог, идемо по соковима.

(5.) Ови овде пипају моју гусеницу. Мада бих ја њу већ одавно заменио. Можда за
неки троугао, иако се и у њему све види. Не сме се осликавати међу бутинама. Нема
опроштаја, хоће млеко од Пушкина.

(6.) У овој су фабрици направљене и груди моје мајке. Беше још добошар кад су
их правили. По мени је то добар рад: функционише и кад игра. Није била са Русима,
али је пуно писама писала моме оцу. Да ли персирају једно другом? То није каракте-
ристично.

(7.) Један од тројице браће увек плаче. Док оно раде он увек дречи. Желео би да
буде поклон другој двојци, али њих само мушкарци занимају. Враћам се пред тело,
у млеко. У њему нема гусеница јер је то млеко са истока. Хоћу да будем као Оњегин
после киретаже.

ВОЛАН

Желео бих једну руку јер бих њоме могао да показујем, али, ако нисам грамзив,
желео бих и један јајник. Посео бих га у ауто и рекао да ми је то цура. Великом руком
само бих на њега показивао, али бих га малом увек миловао. Онда ће доћи време да
се раскине, али ја тада нећу знати куда да посегнем. Јер куд ће ме одвести кад свира
радио, и шта ће штети јајник ако га одстраним. На последњој руци који прст, и које
страно језеро после осредње кривине?

МАЈМУН-ФЕТИШ

Мајмун је са временом постао сличан оцу. Како је растао, месо се експлозивно
ширило. Као неко динамитно мајмунче. Давали смо му и да гледа телевизију. Гледао
је како стасава Гордон, мала беба орангутан. Он му је био узор и отац. Глава му је по-
стала велика, као нека израслина. Много смо га волели. Покривали смо му очи када
су на телевизији водили љубав. И када су се парили. Ја сам га купао; с временом сам
постао савршени перач животиња. Стручњак. И други су тражили да перем њихове
мајмуне. У мојим рукама су се претварали у меку кашу. Храњење је већ једноставни-
ја делатност: намазали бисмо на себе храну, а он би је олизао. И тако смо учврстили
савез. Био си мој дивни. Као антибеби-мајмун, као трансплантација из неког срећни-
јег тела. Заиста смо били добри према њему, а он нам је обезбеђивао дневну дозу
хормона јер му је то био посао. Само је с временом постао сличан оцу. Почео је да
губи живце. И Гордон је презрео. Смрад један. Мајмун би, као дебела животиња, сва-
ког јутра трчкарао. Мрзео сам како переш судове. Мајмун би пребацивао одговор-

ност на друге и правлио проблеме, онда би срао, па би се нервирао. Истукао би ме кад бих превише јео. Тих дана није било милости. То више није справа из снова, већ један подивљао садо-гоблин. Не волиш моје бутине, а ја мрзим руку. Тако се може разделити и више људи, помешаш их и на крају не можеш да их раставиш. Ја сам само чекао (као у каквом лошијем филму) да, када уђем у кухињу, он седи на столу. Само би гледао, па би њих двојица умрли пре него што се и помери.

СПОЈЕНИ СУДОВИ

Насумице избодена
девојка ћути, не пушта.
Омиљена реч јој је: ушна шкољка.
Живи као подстанар и оставља
једну сијалицу упаљену, кад увече
пође да трчи, кад лију
асфалт. (Каткад су јој нека
уста око груди, али је то
пре само предосећај.)
Пише домаћи задатак
о спојеним судовима,
а кап масти међу цртежима
у књизи боде јој очи;
на то је обузима вртоглавица.
Спушта се у алфу, али тамо већ
неког има. У тајној соби
постављен сто чека
гладне пријатеље. Девојка
за себе задржава име,
потом је у гурњави ударају у леђа,
па од свега мора да се опрости.
Осећам њену косу како ми
пред ТВ-ом расте у глави. Мази
ме изнутра, али је некад исповраћам.
Тад видим незнана уста
што лију асфалт у тамне купе.

(Са мађарској превео **Иван Павичић**)